

FAKULTA FILOZOFICKÁ
ZÁPADOČESKÉ
UNIVERZITY
V PLZNI

PROTOKOL O HODNOCENÍ PRÁCE

Katedra filozofie

Práce: bakalářská

Posudek: oponenta

Práci hodnotil: PhDr. Jaromír Murgaš, CSc.

Práci předložil(a): Tereza Kostkova

Název práce: **Duševní harmonie: Způsoby jejího dosažení**

1. CÍL PRÁCE (uveďte, do jaké míry byl naplněn):

Podle autorky je cílem práce poskytnout čtenáři objektivní charakteristiku čtyř metod vedení/léčení lidí „s pocity beznaděje, chmur, úzkosti, méněcennosti apod.“ (přesněji se autorka nevyjadřuje) k „duševní harmonii“. A to konkrétně metod homeopatie, Bachových léčebných esencí, rodinných konstelací a psychoterapie zaměřené na osobnost. Charakteristiku „včetně kladů i záporů těchto metod a jejich závěrečného porovnání“.

Tento ambiciózní úkol se zajisté nedal v rámci BP naplnit, na cestě k němu ale autorka skutečně nějaký úsek urazila. Nicméně obsah práce jednak není dostatečně v souladu s názvem práce a jednak také není dost uspokojivým provedením bakalářské práce. Někjaké dopracování proto ještě bude třeba.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost příloh apod.):

Práce není napsána náročně ani teoreticky. Kompiluje z použité literatury. To by jistě zásadně nevadilo.

Bohužel se ale práce také opírá v jádru o minimum zdrojů – k jedné „metodě“ prakticky jeden zdroj (a jiné zcela okrajově). A přitom s nimi autorka pracuje málo kriticky a málo dovedně. Práce je napsána se snahou, ale ještě příliš amatérsky, ne odborně, ne přijatelně. Autorka se ještě nenaučila pracovat s výklady a texty, s koncepcemi a teoriemi a také s fakticitou – a dostatečně je rozlišovat. A také specifikovat pojmy – práce je plná zcela vágních pojmů a také „tezí“, jimž se přitom přisuzuje zásadní důležitost. Autorka to první – že jsou zcela vágní – ale podle textu asi ani netuší (netušila)¹.

Místo jedné či dvou metod „cesty k duševní harmonii“ (specifikaci „duševní harmonie“, která by sjednocovala všechny čtyři uváděné metody, v práci autorka neprovádí), na které/kterých by se autorka naučila pozorně metodicky pracovat s myšlenkovým materiálem, se autorka pustila do popisu a pokusů o „objektivní ...charakteristiku“ (?) hned čtyř „metod“, přitom pravděpodobně značně rozdílných. Přitom vychází z uvedeného malého počtu zdrojů, navíc nutně problematických (už jen to, že běží o „alternativní metody“, přece vyjadřuje jejich problematičnost). O to větší je potřeba kritických schopností a dovedností autorky, má-li práce projít jako práce kvalifikační. V tom ale ještě musí autorka i práce velmi výrazně pokročit.

Za kritické povšimnutí mj. stojí „Závěr“ práce, jehož hlavní část, označenou jako „porovnání metod“, tvoří velmi schematická „tabulka“.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.):

Formální úprava práce není dobrá. Trpí poměrně dost často špatností či neobratností vyjádření, resp. jeho stylistickou a obsahovou nedostatečností. Viz třeba skoro otřesnou úvodní charakteristiku rodinných konstelací na str. 25; podobných míst je ale víc. Velice často autorka „zatahuje“ čtenáře do nějaké skupiny, např.: „Nic, co vás v konstelaci napadne...“ (str. 30), „Nežli začneme ordinovat květiny jiným lidem, měli bychom květovou terapií nejdříve projít my sami“ (str. 19) - a podobných formulací je v práci velké množství. Tyto formální nedostatky ovšem představují i obsahové nedostatky práce, prozrazují nechápání odborného stylu a odborné práce. Autorka by také jistě neměla čtenáře žádat o „dovolení zmínit pár kritických tezí...“ (str. 38).

Jiné chyby jsou gramatického charakteru (nejhorší a ojedinelá je „u Bachovi terapie“, naneštěstí ale hned v Úvodu, str. 7). Ty jsou našťástí ale spíše vzácné; jen se často a chybně opakuje uvádění číselkové pouze číslem. Překlepy jsou v mezích. Stránkování ovšem nemá začínat stranou 7, jakožto první stranou textu (Úvodu) po předchozích titulních stranách a Obsahu apod.

¹ Již v Úvodu jsou také různé metody zpracování přiřazeny různým částem práce (str. 7), jako kdyby se dala někde použít jen jedna („v kapitolách *Objektivní kritika metody dedukce, u Bachovi /cit. doslova-JM/ terapie s homeopatií metodu analogie...*“); navíc slovo metoda je tu použito jak na „čtyři cesty k harmonii“, tak na *metody zkoumání těchto cest*, jak ukazují uvedené případy; bylo by lépe to nějak rozlišit.

Odkazy jsou často dobré, užití uvozovek také; odkazy ale autorka někdy také spíše zneužívá, než správně využívá – např. práci kritika alternativních metod J. Heřta využije jen k jedné krátké informaci o tezi homeopatů, nic dalšího z ní neupotřebí!! (str. 24), a to ani v rámci tzv. „Objektivní kritiky“. Zneužíváním míním i další odkazovaná místa podivně parafrázující vytrhané informace zdrojů. Na druhou stranu je autorku za časté odkazování třeba pochválit, protože to umožňuje originální místa dohledat.

Členění není optimální, pasáže „Objektivní kritika“ názvu obsahově nevyhovují, „Klady a zápory...“ nejsou moc přehledné, natož nějak systematické. Závěr práce je nevyhovující. V Summary je - mj. - užitá nevhodná osobní rovina („na co bychom se měli připravit“ – apod.).

Z ostatního materiálu bych ještě uvedl jen to, že tzv. „první Heringův zákon“ bude asi z „nitra ven“, ne „z vnitra ven“ (str. 10).

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.):

Autorka a její práce vykazují určitou snahu, ale jen velmi nedostatečné osvojení některých prvků odborného zpracování tematiky. Autorka si k práci zvolila relativně kontroverzní témata a zejména v takovém případě musí být práce metodicky ošetřena zvláště pečlivě, jestliže má být kvalifikační. To práce určitě nesplňuje.

Samotná témata i zdroje jsou diskutabilní, ne však zavrženíhodné. Sám mám poměrně bohatou a kladnou zkušenost s rodinnými konstelacemi. Zkoumaná problematika je ale pro odborné zpracování velmi náročná.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

Otázky zde vzhledem k nedobré metodologii práce nemají zásadní smysl. Ale přece jen byste mohla zodpovědět:

1. Proč jste přiřadila „na osobu zaměřenou psychoterapii“ k uvedeným ostatním metodám? V čem se liší od jiných psychoterapií, že jste ji z nich vydělila a zařadila do své práce?

2. Proč jsou principy homeopatické léčby v práci označovány jako „pravdy“? Pokud to není vaše chyba, ale úzus v literatuře, ze které čerpáte, jak byste tyto „pravdy“ odlišila od „pravdy“ ve vědě?

3. Podobně např. není specifikováno, co znamená „zákon“ v Heringových zákonech“ - jaký zde je/má být rozdíl mezi „pravdami“ a „zákony“?

4. Co např. znamená (a co je to za argument!?) tvrzení – „názor terapeutů“ (? - opravdu jejich, kterých?), že „je ještě spousta sfér mezi nebem a zemí, které věda nemá prozkoumané“ (str. 24) - ?

V práci jsou ale i jiná tvrzení, resp. množství velmi vágních a nepodložených tvrzení. Např. opět na str. 24: „Pozitivně na nás může zapůsobit i fakt, že na rozdíl od klasických doktorů se nás tito terapeuti nesnaží za každou cenu odbýt chemickými léky, které musíme brát řadu let i desetiletí na zmírnění příznaků, ale snaží se nalézt příčinu našich problémů, abychom brzy dosáhli úplného vyléčení.“

Jste schopna sama uvést další příklady vágních pojmů a formulací ve své práci?

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA (výborně, velmi dobře, dobře, nevyhověl): Nevyhověla.

Datum: 10.5.2015

Podpis

